

21. Leskovica na Gorenjskem (zastopnik č. gosp. Anton Pfajfar),
22. Horjul (pošlje zastopnika).
23. Sv. Štefan na Zili,
24. Tolmin,
25. Nabrežina (zastopnik g. blagajnik A. Stupica),
26. Stari Trg pri Ložu (I) zastopniki: g. Franjo Peče in še dva člana.
27. Idrija,
28. Sodražica,
29. Koper,
30. Sv. Lenart pri Sedmih Studencih na Koroškem (g. blagajnik Wutti M., Franc Bergmann, tajnik, in č. g. Gregor Einspieler).
31. Mestna branilnica v Ljubljani (pošlje kot zastopnike enega ali več članov svojega ravnateljstva),
32. Gornjigrad (zastopnik g. Fr. Kocbek),
33. Senožeče (pooblaščenec člen ljudske posojilnice),
34. Glinje na Koroškem,
35. Ilirska Bistrica I (zastopnik g. Ivan Valenčič, blagajnik)

Avtonomni ogerski carinski tarif.

Z ozirom na cislitvanske parlamentarne razmere, vsled katerih se lahko zgodi, da ne bo možno obnoviti nagodbe z Ogersko in da se obe državi polovici ločita tudi gospodarski, je ogerska poslanska zbornica koncem lanskega leta naročila vladi, naj sestavi načrt avtonomnega carinskega tarifa, kateri bi stopil dne 1. januarja 1899. l. v veljavo, ako se dotlej ne obnovi nagodba z Ogersko.

Temu naročilu se je ogerska vlada pokorila in sestavila je načrt, kateri je predložila v odobrenje posebni enketi. Ta se je sešla dne 14. julija.

Načrt ogerskega avtonomnega carinskega tarifa je v avstrijskih industrijalnih krogih obudil velik strah. Ta strah je naraven, četudi se koj za sedaj ni bati, da bi rečeni tarif stopil v veljavo, kajti trgovinske pogodbe, ki veljajo za Ogersko prav tako, kakor za Cislitvansko, potečejo šele leta 1903., a dotlej obstoječih razmer ni možno premeniti.

Načrt ogerske vlade naj bo kompromis mej kmetijskimi in mej industrijalnimi interesi, kompromis, kateri sta sklenila trgovinski in poljedelski minister, pri katerem pa je poljedelski minister na boljem. To se kaže pri velikanskih carinah na uvoz žita. Načrt je sedanje carine na žito kar podvojil, dasi je Ogerska v zadnjih letih samo za 14 milijonov gld. žita uvažala namreč na leto. Carina 3 gld. na pšenico, 2 gld. na rž in 1 gld. na turšico, to mora ustaviti ves uvoz teh pridelkov iz balkanskih držav. Kako da hoče dežela uvesti tako silne carine, ki je odvisna od exporta teh istih pridelkov, je težko umeti. Rusija gotovo skrbi za svoje pridelke, a žito pušča svobodno uvažati.

Prav tako je tudi s carinami, katere določa ogerski načrt za uvoz živine, sosebnost s carinami na prašiče. Ta postavka je uprav gorostasna. Sedaj je pri uvozu iz inozemstva plačati carino 1 gld. 50 kr. od vsacega prašiča, v prihodnje pa bo plačevati od vsacega prašiča kar 10 gld.

Po istem načelu je določena carina na mast in na slanino. Sedanja carina 16 gld. na svinjsko mast se zviša kar na 30 gld., doseže torej polno vrednost blaga, kar ja neznansko mnogo, in na kar bo Amerika, ki uvažata največ svinjske masti, gotovo odgovorila z represalijami.

Prav taisti efekt morajo imeti jako visoke finančne carine; na kavo, na čaj, na riž, na južno sadje itd., vsled česar se bodo ta živila na Ogerskem znatno podražila.

Tudi industrijalne carine se ozirajo na korist ogerskega kmetijstva. Sedanjemu carine prostemu uvozu surovin naredi v govoru stoječi načrt konec. Na najvažnejše surovine so naložene visoke carine. Carina na surovo volno se je ogerski ovčjereji na korist določila na 5 gld., carina na lan se je določila na 1 gld. 50 kr. Skoro ob sebi je umevno, da so zvišane časih kar podvojene carine na polfabrikate in na obrtnijske izdelke. Carina na cvirn je zvišana na 8 gld. oziroma na 12 gld., na 20 gld. in na 45 gld., carina na sukno je zvišana na 80 do 200 gld., dočim je sedaj najvišja carinska postavka 110 gld. Uvažanje lanu se je z zgoraj imenovano carino skoro onemogočilo, zato pa so se carine na platno uprav neverjetno zvišale.

Očitno je, da ima ogerski načrt avtonomnega carinskega tarifa tendenco, izpodriniti z Ogerske vsako tujo industrijo in seveda v prvi vrsti avstrijsko industrijo, da se na ta način ustvari domača ogerska industrija, zajedno pa po možnosti zavarovati in podpreti domače poljedelstvo. Sosebno jasno kažejo to carinske postavke na tekstilne izdelke. Ogerska nima skoro čisto nič tekstilne industrije in kar potrebuje tekstilnih izdelkov, vse dobiva iz Avstrije. Jednako se kaže rečena tendenca tudi pri tarifnih postavkah na papir, na svilo itd. itd.

Priznati se mora, da Madjari vedo, kaj hočejo. Osamosvojiti se hočejo, zagotoviti si hočejo popolno gospodarsko neodvisnost, ki je pot k popolni državno-pravni neodvisnosti. Dokler jim daje nagodba toliko dobička, kakor doslej, so pripravljeni vzdrževati sedanjo gospodarsko zvezo, a čim bi to prestalo, hočejo ž njim lastno brezobzirnostjo zavarovati svoje koristi.

Za avstrijsko industrijo bi bilo uveljavljenje rečenega tarifa prava katastrofa, sosebnost za nemško industrijo. Bil bi to začetek carinske vojne. Misli se, da je ta tarif le sredstvo, pritiskati na Avstrijo, da obnovi nagodbo, Mogoče pa je tudi to, da Ogerska resno računa z eventualnostjo, da se nagodba ne ponovi in na ta slučaj se je pripravila dobro.